

Milý Martine ! Blíží se Tvé devatenácté narozeniny, máš za sebou učňovské zkoušky a odvod - rád bych Ti napsal delší dopis a ovšem také reagovat na Tvůj dopis, který mne velmi zaujal a podnítil k myšlení několika směry: 1/ Hesse a Fellini, 2/ moralismus, 3/ ohlasy přátel a pozdravy. Od konce: ohlasy mne potěšily, prvních čtrnáct dnů jsem to prožíval jakoby zcela odděleně od širšího bratrstva. Spoléhal jsem vlastně toliko na Svátu a jeho přátele a pak Pavla Land., že to přijmou. Ne že by mne to nějak tížilo, pohyboval jsem se v jakýchkoli absolutních rozměrech a sociální rozměr se až pomalu dostavoval v druhé etapě a plně do mého světa znovu vnikl až dopisy a to avšak Tvými a pamí profesorky, již velice děkuji. - U tom Hessem a Fellinim jsem hodně přemýšlel, též o tom, co mají společného a čím mne oslovili a oslovují - jistě svým poutnictvím, svérázným pochopením evangelia asi tak v duchu toho výkřiku Pavla a Barnabáše "však i my lidé jsme." Nevím ovšem, zda je mi blízký jejich vypravěčský postup. V jakési centripetální introvertnosti je něco problematického. Postřehl jsi asi správně, že tato schopnost či určité sklony k ní pomáhají v izolaci, na poušti, v klášteře, v nemoci nebo i zde. Potud s Tebou souhlasím. S moralismem je to ~~zřejmě~~ komplikovanější a nevím přesně, kam s tím míříš. Je jisté, že vojna, nemocnice a vězení je pro moralistu velmi nesnadné pole a je jisté, že zápas proti moralismu započatý někdy před třiceti lety v Kbildě mi pomáhá - spolu se zkušenostmi z brigád, sportu, táboření a vojny překonávat běžné útrapy důsledně oproštěného a omezeného života v minikolektivu cely a přízračné existenci vyšetřovací vazby, tj. v izolaci daleko pronikavější než je klášter, poustevna nebo výkon trestu. ...

Výročí pádu Bastilly 14.7.

Milý Martine, pouštím se do druhého čtení Exupéryho knihy, je to silná četba, znáš to ? Vzpomněl jsem si, jak v táborové jídelně na Gravě tatínek vyprávěl všem chlapcům o Nočním letu, o povinnosti, udělal to na mne silný dojem - mnohokrát jsem ho neslyšel mluvit, ještě také o cestě do Sovětského svazu. Na té Gravě to bylo před čtyřiceti lety v roce 1938. ...

16.7.

Základním motivem narozeninového psaní bych rád učinil jakési předávání štafety - překvapila nás jednou paní profesorka myšlenkou, co vlastně předáme dětem, když jsme tolik přijali od svých rodičů. Nyní ve zdejší klidu o tom uvažuji a přemýšlím, jak bych ty předávané hodnoty měl vyšetřit, aby to naznělo thezovitě, aby to nebyly proklamace, ale to, co jsem opravdu přijal, čím jsme žili, jako žije květina z půdy nebo lépe houba z podhoubí. Měl bych asi se pokusit to vyjádřit osobně, co jsem já přijal od maminky a jejím prostřednictvím od tatínka a jejích přátel buď přímo nebo zprostředkovaně. ...

18.7.

Milý Martine, uvažuji stále o Tvých blízcích se narozeninách a o tom, že Ti budu muset napsat stručně, co bych byl rád, abys přijal z toho, co vytvořila prarodičovská generace - trpívám někdy pocitem dluhu, jakobych mnoho převzal a málo předal. Nevím u kterého spisovatele jsem četl, že jediné co může otec pro svého syna udělat, je odejít s ním do divočiny na řadu dní a tam s ním tábořit, putovat a sedět u ohně. Je to takové americké, ale zřejmě na tom něco je. ... Právě se ozvala strašná rána do dveří, jakou jsem ještě v těch padesáti dnech neslyšel. Opravdu jsme se lekli, myšlenky se mi zastavily. - Napadlo mne, co to vlastně je ta spřízněnost s Hessem, že už v třetí generaci má co říci ? Můj otec chtěl psát román: Neklid Jana Svobody, a jestli tomu rozumím, měl to být román poutnický - obraz poutníka je pak důležitý u Felliniho - zajímavé, jak se k poutnictví otec často vrací. To vlastně též spojuje Felliniho s Hessem. Hesse je víc soběstředný, jeho postavy jsou součástí vnitřního dramatu. - ...

19.7.

Milý Martine, právě jsem dostal při seznámení s tr.spisem zprávu, že 1.8. narukuješ. Před mým odchodem mi dal stručnou ale neobvykle potřebnou a užitečnou instruktaž Pavel. Počítal jsem s tím, že Ti takovou instruktaž dám já, ale zatím se ukazuje, že ../Pokračování příště/

Přivezli básníci z Paříže
pásna snů, touhy a vidění.
Jak bys je viděl přes mříže --
Vlaštovky létají - kosové zatčení.

Čuměvy zalily a zvadly.
Přivezli básníci z Paříže
hromady pověr s nořekadly
k nimž nezvaný host měl nejbližší.

Možná si po štěstí šlapeš,
Francie zrádná kdys, zrazená dnes.
Moderní zůstal jen papež.
Co trpíš, pro příští básníky snes.

O.T., Bory, 4.8.78

Ve dnech 23., 24., a 25. února t.r. proběhla cesta známého tandemu
JAJ do hlavního města ČSSR. Ze zpráv v tisku a dalších sdělovacích
prostředcích vyjímáme některé titulky pro snadší orientaci našeho čte-
náře :

Třikrát Mádraží Praha Střed a Praha Hlavní Sem a Tam.
Víta v tramvaji.
Československou církev obchází strašidlo.
Nové poznatky o česofágu.
Jazyk jako zapalovač.
Pomluvy v tisku nejsou demontovány.
Opět kufr pod postelí.
O jedné zkratce na Zámečnicki.
Co je to oportunismus ?
Připravit připravení či připravit překvapení ?
Šestého či sedmého ledna ?
Děti bez otce.
K porozumění stačí pokývat hlavou.
Jak zastavovat tramvaj mimo stanici
aneb příhody se dějí o půlnoci.
Jde spát či už vstává.
Proč byla rudá vlajka odstraněna ?
Odsun ano či ne ?
Stačí dvanáct minut ?
Jak použít taxíku k návštěvě přítele, který dlí mimo Prahu.
Nový Informátor v Praze.
Živý pes v Ječné číslo sedm.
Michal Kobal v léčení.
Matka pluku v metropoli západních Čech.
Případ takřka detektivní.
Matka knězi ?
Nečekané setkání.
Tobiáš a motýli co dekoRace.
Bdělé oči hlavního města.
Geniální fantasie či telepatie ?
Slovenská strela dosetižena.
Úprk přes koleje.
V cíli s odřeným palcem.
Pozvání jednoho lékaře.
Pozvání z New Jersey.

Jednoho dne mluvila teta Aggie s řemeslníkem:
"Kdykoliv potřebuji kladivo, vždycky se dohodím do prstu. Co mám proti
tomu dělat ?" "Pani, držte kladivo oběma rukama !"

Druhá scéna z Příběhu zpívajícího kovboje

Domluvili spáchu plán
hlavní slovo měl Indián
Tegumaj a Bičigeš vsednou na koně
a pojedou k "hraboš m" "do ohně"
Zdyž je spatří na savaně
vzkřiknou "Sláv, hurá, na ně"
Všichni mizí z dohledu
řekne Lark: "Už vyjedu."
Janže hraboš z bezpečnostních opatření
hodil na dívku laso a to bez prodlení
a tu Lark přijel a srazil hopěstí
dívka se naň podívá, jak by byl na scestí
protože by mohla spadnout na zem
a to s koně volným pádem
naštěstí Lark zásáhl
i když se i s lasem pán natáhl.
Pak odjeli na smluvené místo
kde se domluvili, že bude jisto
že se sejdou s Indiány
co přijedou ze savany.

/pokračování příště/

K eM Dé Žet
dává květ
kdo ho sežene
a kdo ne
ten dá tohle - třeba
nebo krajíc chleba
nač si kdo vzpomene.

Nějakou pěknou básničku
nebo aby každý měl
v srdci i na rtech písničku.
Něco veselého zkrátka
někdo by zapěl
jiný savrzal na vrátka.
Já prostě jen tohle dám
a k ostatním gratulacím přidám
a hlavně ať vás co nejvíce vídám
a teď ať mě někdo jiný mě něčím vystřídá.

Již ženám Simsovic rodiny

Jack, starý námožník strávil mnoho let na moři. Teď šel krajem až
přišel k farmě. Farmář stál ve dveřích. - "Jdu už celý den a sháním
práci. Dáte mi ji?" - "Dělal jste už někdy na farmě?" - "Ne. Byl
jsem námožníkem po celý život, ale budu dělat každou práci, kterou
mi dáte." - "Dobrá dám vám šanci. Vidíte to stádo ovcí roztroušené
po úbočí pahorku?" - "Ano." - "Dobrá. Přileťte je všechny těmito vrá-
tky na dvůr." - "Dobry. Udělám to." - O hodinu požději přišel farmář
na dvůr. Jack se opíral o vrátka a otíral si zpocené čelo.
"Dostal jste je všechny dovnitř?" - "Dostal." - Farmář se podíval.
Skutečně byly všechny ovce na dvoře a vrátka zavřena. Pak uviděl za-
jíce, jak hopká mezi ovci. Námožník si všiml, na co se dívá.
"Ano. Takhle malý chlapík mi dal víc dřiny než všichni ostatní dohře-
mady."

Z angličtiny přeložil Jaš